

LÁZÁR BENCE ANDRÁS

Túlzás nélkül senki másra

Amikor a legkényelmetlenebb,
akkor kezdesz neki. Ülsz az ágyban
és kinyitod a szád. Énekelni kezdesz.
Megpróbálsz énekelni. A hangod, túlzás
nélkül: rossz. De nevetsz és énekelsz.
Így vagy mindennel. Nem figyelsz
eléggé, eleget. Túlzás nélkül: önző vagy.
De ami megtörtént, azt visszafele már
nem játszhatjuk, visszafele még a te hangod
sem működik.

Fekszünk az ágyban, hallgatjuk azt a régi dalt,
egymásra nézünk, ez így lesz a legjobb, egymásra
nézünk. Túlzás nélkül: senki másra. Mert azokat
a dalokat már rég felénekeltek, mert azok a dalok
fel lettek énekelve, és ez nem lehet máshogy,
csak így, csak így hallhatjuk túlzás nélkül:
a legszebbnek.

A régi királyok

Holnap péntek. Az ősi város
hatalmas tereit képzeld most
játszótérnek, ahol apád az óriás
fémváz tornyokat megmássza és
te csak nézed. Holnap péntek,

az ősi város hatalmas tereit
feltöltik a mindenhonnan jött
népek. Te képzeld mégis játszó-
térnek, ahol apád csontszagú kezét

halk kutyák simogatják és az a nap
soha nem ér véget. Holnap péntek,

az ősi város hatalmas terein
régi királyok és még régebbi alattvalók
neveit beszélik és a piac, mintha tényleg
egy óriás festmény lenne és a színek
béke. Holnap péntek,

és apád húst ad a kutyáknak és
csontszagú kezét megvágják a kések.
Holnap péntek és az ősi város hatalmas tereit
felgyújtják, mert ez háború és nem ott zajlik,
mert ez béke és nem ott zajlik, mert ez apa
és ez fiú és a fémváz tornyokban
megrepednek a képek. Holnap péntek,

és nem lesznek többé fények, mert
a templomot lerombolták, a gyertyákat
mind elvitték, és nem tudja senki,
mért alszanak egy maradék fal mögött
halk kutyákkal a vének. Holnap péntek,

és apád csontszagú kezét
képzeld most óriás bölcsőnek
mert az apákat a fiúk, a fiúkat az apák
vitték bűnbe. Holnap péntek, tüzet
raknak az ősi téren.